

Ivan Kožuh – Ferbarjev Vane

(1928–2016)

Čebelarji, člani Čebelarskega društva Škofja Loka, smo se 12. 7. 2016 na mestnem pokopališču še zadnjič poklonili našemu dolgotrajnemu članu Ivanu Kožuhu, Ferbarjeve-mu Vanetu.

Rodil se je 11. 10. 1928 v Karlovcu, v trdni kmečki družini in skupaj še s tremi sestrami in enim bratom preživeljal svoja mladostna leta. Kmečko življenje je bilo težko, še posebno njihovo, kajti kmetija je bila stisnjena v mestno okolje, z omejenimi prostorskiimi kapacitetami in oddaljenimi

Ivan Kožuh – Ferbarjev Vane

kmetijskimi površinami. Po očetovi smrti je kmetijo prevzel Vane in z marljivostjo nadaljeval, ob pomoči svoje življenjske sopotnice Anice in v družbi štirih otrok, kmetijsko dejavnost. Ob skromnih dohodkih iz kmetije, s katerimi je težko preživeljal družino, je bil primoran poiskati dodatno zaposlitev. Zaposlil se je v podjetju Iskra Reteče, poleg tega pa je v skopem prostem času opravljal še dodatno delo, in sicer žaganje drv. Ker pa mu to še ni bilo dovolj, si je, za svoje notranje zadovoljstvo, omislil še čebelarstvo.

V vrste Čebelarskega društva Škofja Loka se je aktivno vključil davnega leta 1964. Najprej je z nekaj panji čebelaril na domačem vrtu, kasneje pa si je v Viršku postavil manjši čebelnjak za 15 AŽ panjev. Čebelaril je do nekaj let pred smrtjo, ko mu bolezen ni več dopuščala skrbnega negovanja njegovih ljubljenk – čebel. Družinsko čebelarsko tradicijo nadaljuje sin Ivo.

V času članstva v našem društvu se je njegova aktivnost izražala z delom v upravnem odboru, v trajanju dveh mandatov, bil je reden udeleženec strokovnih predavanj, družabnih srečanj in društvenih izletov. Sodeloval je v številnih delovnih akcijah pri graditvi našega Doma čebelarjev v Brodeh, opravil številne prevo-

ze materiala s svojim traktorjem v času njegove graditve, podaril je drva za ogrevanje in nudil brezplačen razrez drv. Na vsako srečanje je prišel v spremstvu svoje Anice, bil vedno dobre volje in znal poskrbeti za prijetno in veselo vzdušje. Skratka, bil je vedno pripravljen priskočiti na pomoč, ko smo jo za izvajanje društvenih dejavnosti potrebovali. Za vsa dobra dela je prejel tudi najvišji odlikovanje Čebelarke zveze Slovenije, to je odličje Antona Janše III. in II. stopnje.

Znano je tudi, da je bil pripravljen priskočiti na pomoč in sodelovati na mnogih drugih področjih delovanja družbenega življenja v mestu Škofja Loka, saj je bil dolgoletni član Sveta Krajevne skupnosti Škofja Loka – Mesto in sodelavec na področju verskega delovanja župnije sv. Jakoba v Škofji Loki. Za vse to se mu je Občina Škofja Loka zahvalila s podelitvijo občinskega priznanja srebrni grb mesta Škofja Loka.

Čebelarji bomo Vaneta ohranili v lepem spominu, ne bomo pozabili vseh njegovih dobrih del, ki jih je storil za naše društvo in napredek čebelarstva, njegovega vedrega razpoloženja ob številnih skupnih srečanjih in utrjevanju dobrih medsosedskega odnosov.

Vane, hvala Ti za vsa dobra in številna dejanja, katerim smo bili priča in se jih spomnimo škofjeloški čebelarji, pa, zaradi različnih vzrokov, morda niso bila poznana širši javnosti.